

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union)

FÆLLES AKTION

af 22. december 1998

vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om bestikkelse i den private sektor

(98/742/RIA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION —

som henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel K.1, nr. 7, og artikel K.3, stk. 2, litra b);

som henviser til rapporten fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Organiseret Kriminalitet, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i Amsterdam den 16. og 17. juni 1997, særlig henstilling nr. 6 i handlingsplanen af 28. april 1997 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet⁽¹⁾, hvorefter der skal udarbejdes en samlet politik til bekæmpelse af bestikkelse;

som tager i betragtning, at medlemsstaterne tillægger bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor på internationalt plan særlig betydning;

som henviser til konklusionerne fra konferencen »Mod et korruptionsfrit erhvervmiljø — EU's bidrag« (Bruxelles, april 1998);

som henviser til Rådets resolution af 21. december 1998 om forebyggelse af organiseret kriminalitet med henblik på etablering af en samlet strategi for bekæmpelse heraf⁽²⁾;

som tager i betragtning, at medlemsstaterne finder forebyggelse lige så vigtig som bekæmpelse i en samlet strategi over for bestikkelse i den private sektor;

som henviser til protokollen, vedtaget af Rådet den 27. september 1996, til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser⁽³⁾, til anden protokol, vedtaget af Rådet den 19. juni 1997, til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser⁽⁴⁾, og til konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater, vedtaget af Rådet den 26. maj 1997⁽⁵⁾;

som tager i betragtning, at denne fælles aktion ikke tager sigte på bestikkelse, der allerede er omfattet af de nævnte instrumenter;

som henviser til Kommissionens meddelelse af 21. maj 1997 til Europa-Parlamentet og Rådet om EU's politik mod korruption;

som tager i betragtning, at bestikkelse forvrider den loyale konkurrence og underminerer princippet om åbne og frie markeder, hindrer det indre marked i at fungere efter hensigten og modvirker et gennemsigtigt og åbent internationalt handelssamkvem;

som tager i betragtning, at det med henblik på gennemførelsen af denne fælles aktion er væsentligt, at begrebet »pligtforsømmelse« er defineret tilstrækkelig bredt i medlemsstaternes nationale ret;

som har behandlet Europa-Parlamentets synspunkter⁽⁶⁾ efter formandskabets høring af Parlamentet i overensstemmelse med traktatens artikel K.6 —

HAR VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Definitioner

I denne fælles aktion forstås ved:

- »person«: enhver ansat eller anden person, når vedkommende i hvilken som helst egenskab leder eller arbejder for eller på vegne af en fysisk eller juridisk person, der driver virksomhed i den private sektor
- »juridisk person«: enhver enhed, der har denne status i henhold til gældende national ret, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer

⁽¹⁾ EFT C 251 af 15. 8. 1997, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 408 af 29. 12. 1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 313 af 23. 10. 1996, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT C 221 af 19. 7. 1997, s. 11.

⁽⁵⁾ EFT C 195 af 25. 6. 1997, s. 2.

⁽⁶⁾ EFT C 371 af 8. 12. 1997, s. 193.

— »pligtforsømmelse«: pligtforsømmelse i overensstemmelse med national ret. I national ret bør begrebet pligtforsømmelse mindst omfatte enhver illoyal optræden, som udgør et brud på en lovbestemt pligt, eller i givet fald et brud på faglige regulativer eller instrukser, der gælder inden for en i første led defineret persons forretningsområde.

Artikel 2

Passiv bestikkelse i den private sektor

1. I henhold til denne fælles aktion betragtes det som passiv bestikkelse i den private sektor, at en person forsætligt, som led i sine forretningsmæssige aktiviteter, direkte eller gennem tredjemand, anmoder om eller modtager en uberettiget fordel, uanset dennes art, for sig selv eller for tredjemand eller tager imod et løfte herom, for i strid med sine pligter at udføre eller undlade at udføre en handling.

2. Med forbehold af artikel 4, stk. 2, træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i stk. 1 omhandlede adfærd gøres strafbar. Disse foranstaltninger skal mindst dække adfærd, som medfører eller kan medføre konkurrencefordrejning i det mindste inden for det fælles marked, og som påfører eller kan påføre andre økonomisk skade ved uretmæssig tildeling eller mangelfuld udførelse af en kontrakt.

Artikel 3

Aktiv bestikkelse i den private sektor

1. I henhold til denne fælles aktion betragtes det som aktiv bestikkelse i den private sektor, at enhver forsætligt, direkte eller gennem tredjemand, lover, tilbyder eller yder en person en uberettiget fordel, uanset dennes art, for vedkommende selv eller for tredjemand, som led i vedkommendes forretningsmæssige aktiviteter, for at denne person i strid med sine pligter skal udføre eller undlade at udføre en handling.

2. Med forbehold af artikel 4, stk. 2, træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i stk. 1 omhandlede adfærd gøres strafbar. Disse foranstaltninger skal mindst dække adfærd, som medfører eller kan medføre konkurrencefordrejning i det mindste inden for det fælles marked, og som påfører eller kan påføre andre økonomisk skade ved uretmæssig tildeling eller mangelfuld udførelse af en kontrakt.

Artikel 4

Sanktioner

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den i artikel 2 og 3 omhandlede adfærd samt medvirken hertil eller anstiftelse heraf kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i

et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, herunder, i det mindste i grove tilfælde, frihedsstraf, som kan medføre udlevering.

2. For så vidt angår mindre alvorlige tilfælde af aktiv og passiv bestikkelse i den private sektor kan en medlemsstat dog fastsætte sanktioner af en anden art end dem, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 5

Juridiske personers ansvar

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at juridiske personer kan kendes ansvarlige for aktiv bestikkelse som omhandlet i artikel 3, der, for at skaffe dem vinding, er begået af en person, der handler enten individuelt eller som medlem af et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling inden for den juridiske person, baseret på:

- beføjelse til at repræsentere den juridiske person, eller
- beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
- beføjelse til at udøve intern kontrol,

samt for medvirken til eller anstiftelse af en sådan overtrædelse.

2. Ud over de i stk. 1 omhandlede tilfælde træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person kan kendes ansvarlig, når utilstrækkeligt tilsyn eller utilstrækkelig kontrol fra en af de i stk. 1 omhandlede personers side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at gøre sig skyldig i aktiv bestikkelse som omhandlet i artikel 3 for at skaffe den juridiske person vinding.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgelse af fysiske personer, der begår, anstifter eller medvirker til aktiv bestikkelse.

Artikel 6

Sanktioner over for juridiske personer

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der over for en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 5, stk. 1, kan iværksættes sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder bødestraf eller administrativt idømte bøder, og som kan indbefatte andre sanktioner, som f.eks.:

- a) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud
- b) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed
- c) anbringelse under retsligt tilsyn
- d) likvidation efter retskendelse.

2. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 5, stk. 2, kan pålægges sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Artikel 7

Jurisdiktion

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin jurisdiktion med hensyn til den strafbare adfærd, der er omhandlet i artikel 2 og 3, i de tilfælde, hvor

- a) lovovertrædelsen helt eller delvis er begået på dens område
- b) gerningsmanden er statsborger i den pågældende medlemsstat, og hvis medlemsstatens lovgivning kan kræve, at adfærden også skal være strafbar i det land, hvor den fandt sted, eller
- c) lovovertrædelsen er begået til fordel for en juridisk person, der driver virksomhed i den private sektor, og som har sit hjemsted på den pågældende medlemsstats område.

2. En medlemsstat kan beslutte, at den ikke eller kun i særlige tilfælde eller på særlige betingelser vil anvende jurisdiktionsbestemmelsen i:

- stk. 1, litra b)
- stk. 1, litra c).

3. Medlemsstaterne underretter Generalsekretariatet for Rådet, hvis de beslutter at anvende stk. 2, og oplyser i givet fald, i hvilke særlige tilfælde eller på hvilke særlige betingelser beslutningen gælder.

4. En medlemsstat, som i henhold til sin lovgivning ikke udleverer egne statsborgere, skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sin jurisdiktion med hensyn til den strafbare adfærd, der er omhandlet i artikel 2 og 3, i de tilfælde, hvor lovovertrædelsen begås af dens egne statsborgere uden for dens område.

Artikel 8

Gennemførelse af den fælles aktion

- 1. Hver medlemsstat forelægger senest to år efter denne fælles aktions ikrafttræden passende forslag til gennemførelse af denne fælles aktion, som skal behandles af de kompetente myndigheder med henblik på vedtagelse.
- 2. Rådet vurderer på grundlag af passende oplysninger, hvorvidt medlemsstaterne har opfyldt deres forpligtelser i henhold til denne fælles aktion, senest tre år efter dens ikrafttræden.

Artikel 9

Denne fælles aktion offentliggøres i Tidende.

Artikel 10

Denne fælles aktion træder i kraft på datoen for offentliggørelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1998.

På Rådets vegne

C. EINEM

Formand